

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 24/2568

คำวินิจฉัยที่ 24/2568 ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็นศาลแขวงพระนครเหนือ ศาลผู้รับความเห็นบริษัท ข. ผู้ฟ้องคดีการเคหะแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีบริษัท อ. ผู้ร้อง สอด

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท ข ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องการเคหะแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ศาลปกครองกลางมีคำสั่งเรียกบริษัท อ เข้ามาเป็นผู้ร้องสอด อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์ไว้จากนาย ก ผู้เอาประกันภัย โดยเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2566 เวลาประมาณ 23.00 นาฬิกา ขณะนาย ก จอดรถยนต์ดังกล่าวไว้ที่บริเวณอาคารจอดรถชั้นใต้ดินตลาดสดห้วยขวางได้มีท่อน้ำประปาเหล็กที่ติดตั้งอยู่ใต้คานลานจอดรถหล่นลงมาใส่กระจกหน้ารถยนต์คันที่ผู้ฟ้องคดีรับประกันภัยไว้ โดยอาคารดังกล่าวมีผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเจ้าของหรือผู้ดูแลรับผิดชอบ และมีหน้าที่ดูแลรักษาทำนุบำรุง ปรับปรุงและพัฒนาบรรดาเคหะไม่ให้เสื่อมโทรม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีสามารถใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่ละเลยต่อหน้าที่ไม่ดูแลและบำรุงรักษาท่อประปาเหล็กดังกล่าวให้ดี เป็นเหตุให้ท่อประปาเหล็กหล่นลงมาใส่กระจกหน้ารถยนต์คันที่ผู้ฟ้องคดีรับประกันภัยไว้ได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับประกันภัยได้นำรถยนต์เข้าซ่อมแซมและได้ชำระค่าซ่อมรถยนต์คันดังกล่าวแล้ว จึงรับช่วงสิทธิจากผู้เอาประกันภัยมาไล่เบี้ยจากผู้ถูกฟ้องคดี และได้ติดตามทวงถามผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอให้ชดใช้ค่าเสียหายแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ขณะเกิดเหตุผู้ถูกฟ้องคดีมิได้เป็นผู้ครอบครองดูแลอาคารตลาดสดห้วยขวาง แต่ได้ส่งมอบอาคารให้กับผู้ร้องสอดซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลระบบสาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการ ระบบไฟฟ้า ระบบบำบัดน้ำเสีย การระบายน้ำในชุมชน การรักษาความสะอาดทางเท้า ถนน และระบบต่าง ๆ ทั้งหมดให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดีอยู่เสมอ และหากชำรุดเสียหายต้องแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ผู้ร้องสอดซึ่งเป็นผู้ครอบครองอาคารตลาดสดห้วยขวางต้องเป็นผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษา

ผู้ร้องสอดให้การว่า ได้รับจ้างบริหารอาคารตลาดสดห้วยขวางจากผู้ถูกฟ้องคดี คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีเคลือบคลุม ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้ เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ในทางแพ่ง ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางเห็นว่า คดีนี้ เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 กรณีจึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลแขวงพระนครเหนือเห็นว่า หน้าที่ในการดูแลปรับปรุงรักษาและซ่อมแซมอาคารตลาดสดห้วยขวางเป็นหน้าที่ทั่วไปของการเคหะแห่งชาติเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อยู่อาศัย ไม่ใช่หน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และหากไม่ปฏิบัติแล้วจะถือว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ในทางปกครอง ตามนัยของมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 คำฟ้องในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อผู้ร้องสอดที่ถูกฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเอกชน กรณีจึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา ของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้แม้การเคหะแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี เป็นรัฐวิสาหกิจจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามบทนิยาม "หน่วยงานทางปกครอง" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่หน้าที่ในการดูแลปรับปรุงรักษาและซ่อมแซมอาคารตลาดสดห้วยขวางเป็นหน้าที่ทั่วไปของการเคหะแห่งชาติเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อยู่อาศัย ไม่ใช่หน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและหากไม่ปฏิบัติแล้วจะถือว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ในทางปกครอง ตามนัยของมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 คำฟ้องในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อผู้ร้องสอด ที่ถูกฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเอกชน กรณีจึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/24/2568>